

PŘÍVOZNÍK

MĚSÍČNÍK ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI OSTRAVA - PŘÍVOZ

<http://privoz.farnost.cz/privoznik>

ÚNOR-BŘEZEN 2008 ČÍSLO 2-3

Doba velikonoční

V těchto dnech můžeme znovu spolu prožít to nejzákladnější na naší víře: oběť Ježíše Krista a jeho zmrtvýchvstání.

Je to čas, kdy se můžeme zastavit a znovu projít těmi dny, jak je prožíval Pán a nechat v sobě obnovovat ony základní pravdy,

bez nichž by křesťanská víra neměla smysl.

Nejde jenom o Pánovo utrpení, ale i radostné a věčně platné jeho vzkříšení, které dalo smysl všemu tomu, čím Ježíš kvůli nám prošel. Nejen že s ním umíráme, ale spolu s ním také vstaneme k věčnému životu. Bolest se tak mění v radost, smrt v život, smutek v

oslavu vítězství.

Kéž v našich srdcích nejenom v tomto období stále zní ozvěna těchto pravd!

Veříme, že společné prožití těchto svátků v naší farnosti k tomu přispěje!

redakce

ÚVODNÍK

Láska proměnila

Neodvažuji se vyjmenovat všechny druhy lásky, které jsou za normálních okolností člověku v životě poskytnuty. A podobně je to i se způsoby, jakými konkrétní osoba vyjadřuje lásku. Každé takové vyjmenování by podle mne nebylo úplné a to z důvodu, že je jich nekonečné množství, a také že různé jsou i lidské projevy všeobecně.

Když tedy člověk - ačkoliv bytost omezená - je schopný projevovat lásku bohatými způsoby, Boží projevy jsou tím spíše nekonečné. Ale přesto tato nesmírnost nečiní nemožným poznávat a obdivovat jedinečné způsoby jeho lásky. Velikonoční období, na jehož začátku právě jsme, skoro nutí přemýšlet o lásce projevované Bohem nejen těm dobrým a spravedlivým, ale špatným a hříšným.

Nechci zde dávat nějaké instrukce jak se postavit k tomuto tématu, chci ale poprosit, abyste nejen přemýšleli, ale nechávali Boží lásku proudit všemi oblastmi vašeho života. Malý příklad: To láska proměnila člověka, který chtěl podpálit celou vesnici i s jeho obyvateli v učedníka věrného až po kříž.

Bogdan Stepien, OSPPE

Modlitba 24/1

Milí farníci, chtěl bych Vás informovat o nové „akci“ na **Den modlitby a postu** v naší farnosti. Na základě Písma, které nám velmi doporučuje často být s Bohem, např.: „v modlitbách neustávejte“ (1Sol 5,17) a „Velkou moc má vroucí modlitba spravedlivého“ (Jk 5,16), se budeme společně modlit 24 hodin v Den modliteb a postu za naše farní společenství, rodiny, kněze atd.

Prakticky to bude vypadat takto: Od 21:00 hodin poslední neděle v měsíci do 21:00 následujícího pondělí bude probíhat

modlitební stráž celých 24 hodin. Těchto 24 hodin se rozdělí na jednotlivé hodiny a kdo bude chtít, tak se napíše na jednu či více hodin do tabulky, která bude umístěna v kostele na stolku. Pro tu dobu, kterou si modlitebník vybere si také sám doma zvolí způsob modlitby. Vše bude včas oznamováno, připraveno, stačí se jen připojit. Všechny velké i malé zázraky se dějí proto, že se někdo modlil...

Praxe neustálé modlitby se v Boží Nevěště – Církvi osvědčila za celých skoro 2000 let jejího trvání a také již král David před 3000 lety zavedl praxi neustálé modlitby v chrámě v Jeruzalémě. Skrze modlitbu přišlo mnoho pokoje a radosti do světa i lidských domovů. Všude ve světě je dobrá zkušenost s 24 hodinovými modlitbami (můžete si přečíst například v knížce od Peter Craig: Krvavý mesiac na obzore – k dostání na faře).

Povolání a věrnost

Těsně před Velikonocemi skončil devítitýdenní seminář Povolání a věrnost, který v naší farnosti navštěvovalo bezmála čtyřicet účastníků; zájem byl veliký, kapacita omezená. Nicméně přesto jsme spolu mohli strávit mnoho modliteb a sdílení ve skupinkách a

také několik bohoslužeb, které nás velmi obohatili.

Seminář navazoval na Semináře Obnovy v Duchu svatém, kterých se v naší farnosti uskutečnilo již několik. A jak jsme jej prožili?

Mnozí se shodli na tom, že jeho název je výstižný. Daleko víc než k radostnému období, kdy

Přidejte se a zažijte s Bohem dobrodružství v modlitbě. Bůh nám dává zbraně, abychom mohli být světlem a solí pro tento svět. Vždyť stačí tak málo – nepotřebujeme nic, než dát svůj čas. Služba modlitbou je přitom jedna z nejkrásnějších a nejvznešenějších a také nejméně doceněných radostí života. Nemylme se v tom, že cenu má jen to, co je vidět.

Nepromarněme tento čas, abychom se mohli radovat, až přijde náš Pán:

„Bude tam trůn Boží a Beránkův; Jeho služebníci mu budou sloužit, budou hledět na Jeho tvář a na čele ponosou Jeho jméno. Noci tam už nebude a nebudou potřebovat světla lampy, ani světlo slunce, neboť Pán Bůh bude jejich světlem a budou s ním kralovat na věky věků“ (Zj 22,3-5).

*Ondřej Rozkopal
a
Tomáš Pind'ák*

KRÁTCE

V sobotu 15.3. skončil slavnostní bohoslužbou devítitýdenní seminář Povolání a věrnost, který navazoval na seminář Obnovy v Duchu svatém. Ten byl v naší farnosti již několikrát; proto se na tomto navazujícím semináři sešlo skoro čtyřicet účastníků.

Začíná Doba velikonoční, která vyvrcholí ve Slavnosti Soslání Ducha svatého, jejíž vigilií budeme společně ve farnosti prožívat. Potřebné informace budou zavčas oznámeny.

V únoru probíhala na Jasné Hoře v Čenstochové Generální kapitula Řádu Paulínů. Na další období byl zvolen dosavadní hlavní představený P. Izydor Matuszewski.

Sbírka svatopetrský haléř činila 8417Kč. Všem dárcům Pán Bůh zaplat'.

Pán Bůh zaplat' všem, kteří přišli v pondělí 17. března na velký úklid kostela!

V neděli 16.3. byl v kapli na faře promítán film JEŽÍŠ a hned v pondělí film PŘÍBĚH JEŽÍŠE KRISTA pro dětské diváky.

Na Bílou sobotu byla u Božího hrobu nepřetržitá adorace podle rozpisu, na který se mohl každý předem zapsat.

redakce

Kříž

Miluje-li Bůh člověka, činí se tím zranitelným.

Láska neexistuje bez bolesti.

Žádná lidská láska neexistuje bez bolesti. Rovněž Boží láska dosahuje svého dovršení v bolesti. Miluje-li totiž Bůh člověka, činí tím sám sebe zranitelným. Kříž symbolizuje lásku Boha k člověku i Boží utrpení způsobené lidskou uzavřeností.

Pohledem na kříž jsme zasvěcováni do tajemství božské lásky. U kříže tušíme, že ani naše láska k Bohu se neobejde bez bolesti, že ve chvíli, kdy milujeme Boha, zároveň trpíme svou omezeností. Když nás láska otevírá Bohu, bolí to.

Ježíš rozpřahuje paže, aby nás pozval do své náruče.

Ježíš se ve své lásce dotýkal lidí a objímal je. Věnoval jim svou blízkost a lidé se v ní cítili dobře. Zřejmě z něho vycházelo teplo lásky, které druhým říkalo, že jsou akceptováni a Bohem milováni.

Kříž není ztroskotáním této lásky, ale jejím dovršením. Vypovídá o tom Ježíšovo gesto na kříži. V jeho rozpažených pažích nemusíme vidět jen projev bolestného zápasu, nýbrž i výraz lásky. Sám Ježíš o tomto gestu říká: „A já,

až budu ze země vyvýšen, potáhnu všechny k sobě“ (Jan 12,32). Ježíš rozpřahuje paže, aby nás pozval do své laskavé náruče.

Rozpažené paže symbolizují lásku, která nesvírá.

Evangelista Jan vysvětluje gesto ukřižování obrazem probodnutého srdce, z něhož proudí krev a voda, z něhož se nám lidem dostává Boží lásky.

Široce rozpažené paže symbolizují lásku, která ponechává volnost, která nesvírá, a která nás nechává svobodně dýchat.

Ježíš miluje bezpodmínečně, zabránit mu v tom nemůže ani smrt.

Ježíš se nechává přibít na kříž. Ve své lásce se nechává spoutat. Ukřižovaná láska Boží se za nás vydává.

V řeči na rozloučenou o ní Ježíš říká: „Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo za své přátele položí svůj život“ (Jan 15,13). Ježíš miluje své přátele bezpodmínečně. V tom mu nemůže zabránit ani smrt.

Vrchol každé lásky spočívá právě v tom, že miluje druhého až k smrti. Ježíš nás miluje až k smrti, až za smrt. Pravá láska přemáhá smrt. Vytváří vztah, který nemůže být zničen ani smrtí.

KŘÍŽ V PÍSMU

Slovo o kříži je bláznovstvím těm, kdo jsou na cestě k záhubě. Nám je ale mocí Boží. (1Kor 1,18)

Kristus nás vykoupil z kletby zákona tím, že za nás vzal prokletí na sebe, neboť je psáno: 'Proklet je každý, kdo visí na dřevě.' (Gal 3,13)

Vymazal dlužní úpis, jehož ustanovení svědčila proti nám, a zcela jej zrušil tím, že jej přibil na kříž. (Kol 2,14)

KŘÍŽ V CITÁTECH

Per cruce et passione tua, libera nos Domine. Per sanctam resurrectionem tuam, libera nos Domine.

Svým křížem a utrpením, vysvobod' (osvobod') nás Pane. Svým svatým zmrtvýchvstáním, vysvobod' nás Pane. (ze zpěvů z Taizé)

Obdivuhodná je moc kříže!... Tvůj kříž je zdrojem všeho požehnání, je příčinou všech milostí. Skrze něj se věřícím dostává v slabosti síla, v potupě sláva, ve smrti život... (Svatý Lev Veliký)

Bez bázně tedy vyznávejme, ba přímo hlásejme, že Kristus byl ukřižován za nás. Mluvme o tom ne se strachem, ale s radostí, ne se studem, ale s

chloubou. (Svatý Augustin)

Nikomu ze slabých není odepřeno vítězství kříže... (Svatý Lev Veliký)

Bez kříže se křesťané proměňují v křížáky. (Pavel Kosorin)

Život bez Krista je kříž. Život s Kristem je Kristův kříž. (Pavel Kosorin)

Ježíš byl ukřižován jako rouhač. Kříž je znamením Boží lásky a zároveň znamením nenávisti světa. (Johannes Brantschen)

Nejsi to ty, kdo nese kříž, kříž nese tebe. (Sv. Jan Maria Vianey)

"O crux, ave, spes unica" (buď pozdraven, kříži, jediná naděje).

Iz 52,13-53,12

Promítat si do obrazu ukřižovaného Ježíše své viny, svá selhání, křivdy, kterých jsme se dopustili na bližních, tvrdá slova, činy... prostě vlastní hříchy od narození až po současnost - to není zrovna povzbudivá podívaná, a přece tam, v muži na kříži, v muži bolesti, jsou naše hříchy definitivně "zabity", tam trvale mizí. On umírá, já jsem ze smrti zvedán... z jeho lásky. (P. Aleš Opatrný)

Otevřený dopis mému budoucímu manželovi

Ačkoliv dosud přesně nevím, kdo jsi, často na Tebe myslím. Jak asi právě žiješ? Záleží mi na tom, víš, protože způsob, jakým žiješ teď, určuje, jakým mužem se staneš ... mužem, s kterým strávím zbytek svého života.

Zřejmě, z nějakých podivných důvodů, nepřichází mužnost u mužů automaticky. Někteří stráví celý svůj život tím, že se snaží dokázat svou mužnost lovem, sportem a rychlou jízdou a naneštěstí také pohlavní aktivitou. Nám ženám se to zdá zvláštní, že chce někdo pohlavním stykem dokázat, že je muž. Pro nás to je jen důkaz, že dojrál do puberty a nepovažujeme to samo o sobě za velký úspěch. Stát se mužem je mnohem složitější proces. Je divné, že i dnes se chce většina kluků oženit s dívkou, která svou sexualitu respektuje. Neradi si svou budoucí ženu představují v náručí jiného, nebo jako předmět vtipů mezi kluky v šatně tělocvičny. Vytahují se s takovými děvčaty, ale nežení se s nimi. Chtějí si vzít děvče, které "to nikdy nedělalo" nebo "dělalo a lituje toho", které chápe, že sexualita

musí mluvit řečí trvalé, oddané lásky - děvče, jako jsem já. Proč bych si měla chtít vzít někoho takového, někoho, kdo si chce vzít pannu, ale utrácí své mládí tím, že připravuje děvčata o panenství, aby dokázal svou mužnost? Není v mých očích "pravým mužem" - je sobecký, nezralý kluk hnaný nejistotou, ne láskou - a mne nezajímá.

Chci od Tebe víc. Chci, abys respektoval svoji sexualitu tak, jako já respektuji mou. Chci, abys byl opravdový, vyrovnaný muž, ne slaboch, který používá ženy k tomu, aby zakryl svou nejistotu. Takový by přece nemohl mít všechny ty ženy a najednou milovat mne. Možná, že je "dobrý" v posteli, ale v lásce nestojí za nic. Chci, aby ses opravdu učil milovat. Učit se milovat, znamená, učit se dát druhého na první místo. Sukničkáři nejde v první řadě o dobro druhého. Zneužije děvče tím, že svým tělem slibuje stálý vztah, ale o stálý vztah mu nejde. Vystavuje děvče nebezpečí nákazy ošklivými chorobami - chorobami, které může později přenést i na svou ženu. To není milování. Skutečný muž miluje ženy, všechny ženy a chce to, co je pro ně nejlepší. Nedopustí, aby jeho vlastní touha rozhodovala o jeho jednání. O svém jednání

chce rozhodovat raději on sám.

Chci, aby ses naučil sebeovládání. Je to pro mne velmi důležité. Nechci si vzít muže, který se nedokáže ovládat. Takoví muži jsou špatnými manžely. Ten, kdo neumí říci v sexu "ne", to ve čtyřiceti nebude umět o nic lépe než v osmnácti. Znam žen, které si dělají starosti, kdykoliv jejich manžel přijme atraktivní sekretářku. To nechci. Co by to bylo za manželství, kdybych Tě nemohla s důvěrou pustit ani na služební cestu?

Zkrátka, nemyslím, že se vyplatí žít tímto způsobem. Společnost Ti tvrdí, že se šidíš o vrchol své sexuality. Tvoje mlčení může mezi kluky, kteří se vytahují, provokovat. Možná, že Ti i nějaká dívka, s kterou jsi chodil, řekla, že asi nejsi normální, protože jsi ji nezval do postele. V hloubi duše však musíš vědět, že pohlavní styk nedokáže Tvou mužnost. Je to jen k zlosti, že to zřejmě neví nikdo jiný kromě Tebe.

Ale někdo to ví. Já to vím a já jsem konečně ta jediná, na které záleží.

Ne, nejsem tak omezená, jako ti, co tvrdí, že si vezmou jen

pannu nebo panice. Dnešní společnost nepodporuje panenství, zvláště ne mužské panenství. Dokážu odpustit chyby v Tvé minulosti. Záleží mi však na Tvé budoucnosti, která začíná dneškem. Až se s Tebou setkám, chci najít muže, který se vědomě rozhodl čekat ... z lásky ke své budoucí rodině a odpovědnosti k našemu manželství. Chci, abys byl opravdovým mužem, který získal schopnost ovládnutí, zralost a velkorysost, které čekání přináší. V šatně mezi kluky Ti asi nezískají popularitu, ale mně se líbí. Udělají z Tebe lepšího manžela a lepšího otce. To je pro mne "sexy". Já jsem se po celá ta léta zdržela pohlavní aktivity a nebylo to z nedostatku příležitosti. Měla jsem dost zájemců a nebylo vždy lehké říci "ne". Víím, že to ani pro Tebe není vždycky lehké. Ale posílí to naše manželství. Sexualita bude našim vzájemným darem, naší vlastní "řečí". Bude patřit nám dvěma a ne "nám a všem, s kterými jsme kdy chodili".

Děkuji, že na mne čekáš. Slibuji Ti, že toho nebudeš litovat.

Převzato se svolením Ligy pár páru ČR, o.s. z <http://www.lpp.cz>.

Na co se čeká

V nedávné době běhala na internetu prezentace pod názvem „Co jsme zaseli, to sklízíme!“

A protože se tam citovala slova z Bible jako nezabiješ, nepokradeš..., napadlo mě, že do bible odpoledne chvilku kouknu. V Novém zákoně jsem sice především hledala slova apoštola Pavla o lásce, než jsem se však k nim dostala, přečetla jsem různé útržky, které se lásky také týkaly.

Některé uvedu:

... láska ať je bez přetvářky. Ošklivte si zlo, Iněte k dobrému. Milujte se navzájem bratrskou láskou, v úctě dávejte přednost jeden druhému....

... sdílejte nouzi (svých bližních) a ochotně poskytněte pohostinství....

... svolávejte dobro i na ty, kteří vás pronásledují, **dobro a ne zlo!...**

... nikomu neodplácejte zlým za zlé. Nedejte se přemoci zlem, ale přemáhej zlo dobrem....

... nedělejte druhému to, co byste nechtěli, aby dělal někdo vám....

... jestliže má tvůj nepřítel hlad, nasyt' ho a má-li žízeň, dej mu pít, tím ho zahanbíš a přivedeš k lítosti....

Odpoledne skončilo a čistě náhodou večer v televizi na ČT 1 dávali hraný dokumentární film z USA

o sedmnáctiletých vrazích, kteří pozabíjeli spoustu spolužáků a učitelů ve škole. Dlouho se na to připravovali a pak to byla jatka. Závěrem autoři dokumentu obviňovali rodiče, že nekontrolovali pokoje synů, kde skladovali zbraně a munici, policisty, kteří si asi tři hodiny netroufli do školy vstoupit, protože se tam střílelo a lékaře, který podcenil duševní úchylku jednoho z vrahů. Ten druhý prý nebyl duševně chorý, byl jenom zlý. Vinen byl tedy kdokoliv, ale o pravém důvodu viny se mlčelo!

A protože se nikdo zlým nenarodí, musí se to naučit buď ubližováním, týráním a u dětí asi i tím, že scény plné násilí vidí neustále ve filmech, televizi či počítačových hrách.

A tak mne tyto tři náhody (internetová prezentace, čtení o lásce z bible a ten drsný film o vraždění ve škole) přivedly k zamyšlení, **že by se proti násilí mělo hodně rychle ne něco dělat, ale co nejvíce a konkrétně dělat**, pokud mají naše děti a vnoučata přežít.

Špatná výchova dětí je určitě největší vinou rodičů, ale ani současné rodiče už také nikdo k lásce k bližnímu nevychoval. Tak kde tu lásku a vědomosti

měli vzít? Byli vychováni v jeslích, školkách a školách, tam se dověděli různé „důležité“ věci, které jim většinou pro život nic nedaly, ale byly poplatné době. Náboženství bylo zakázané a to tak důrazně, že nejenom nevzdělání, ale i středoškoláci a vysokoškoláci o bibli nevědí nic. A mnoho lidí je na tom tak špatně, že uslyší-li slovo náboženství, Bůh, Kristus nebo bible, okamžitě jdou „od toho“. A jdou se raději dívat na Vyvolené nebo jinou vymývárnu mozku, kterých nám televize předkládá široký sortiment.

Před vším co je spojené s vírou utíkají, protože nevědí, že náboženství je především svobodná vůle a samá láska, dobro, věrnost, čestnost....! A kde se to měli dovědět? Mohli je v tomto smyslu vychovat ateisté, kteří je ještě navíc utvrzovali v názoru, že zbožní lidé jsou nevzdělanci?! Tak si možná ani nevšimli nebo nechtěli vidět, kolik věřících lidí má vysoké vzdělání a svými morálními hodnotami a způsobem života mohou být vzorem ostatním.

Tím více je těžce pochopitelné, proč se náboženství ještě stále neučí ve školách, místo současné jen orientační

zmínky „...něco takového existuje také..“.

Nikdo samozřejmě nechce děti nutit, aby věřily v Boha a ani to nejde. Víra, to je dar a ten každý nemá! Ale se základními poznatky z náboženství by se měli seznámit všichni, aby slyšeli o lásce a milosrdenství. Patří to k základnímu vzdělání - podle čeho si mají děti utvořit svůj názor a rozhodnout se, budou-li ateisté či věřící, když neví „o čem je řeč“.

A i kdyby později nebyli věřící, stačí když pochopí, že šířit lásku je normální a správné a nesprávné je všechno, co vede k násilí.

Kdosi moudrý řekl, že bude-li se i nadále pokračovat v hrubostech a násilí včetně sportu, dá se očekávat, že se vrátí i gladiátorské hry - **lidský život už nemá tu nejvyšší cenu! A toto chceme?!**

Apeluji proto na ministerstvo školství a nezátížené ředitele a učitele:

seznamte děti s nejčtenější knihou na světě, s biblí,

nenechejte se zmýlit tím, že to zdánlivě nepatří do vašeho předmětu, výchova ke správné morálce a lásce jednoho člověka ke druhému je tak „globální“, že patří na každé místo!

Mikulová Zdeňka

Kříže v kostele i v modlitbě

Kdo přijde do krajiny v katolických zemích, najde tam u cest a křížovatek boží muka a sošky svatých. Květiny svědčí o trvalé úctě. Tyto sošky a kříže jsou znamením naší naděje, že jsme skrze smrt na kříži osvobozeni, spaseni. Ve shonu našich všedních dnů někdy potřebujeme takové podněty k přemýšlení.

Podobný smysl má znamení kříže, kterým katolíci obvykle začínají modlitbu nebo bohoslužbu. Slova,

která se přitom pronášejí (ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého), jsou nejkratším vyznáním naší víry v trojjediného Boha. Kříž má opět vyjadřovat, že člověk jako křesťan na sebe bere kříž, což přirozeně musí zahrnovat také jeho připravenost následovat Krista. Sotva je pochopitelné, že znamení kříže v průběhu času se pro některé stalo znamením konfesního rozlišování. Dnes tento zvyk stále častěji opět přejímají také nekatolíci

křesťané.

Takto důležité znamení přirozeně nesmí být prováděno bezmyšlenkovitě a povrchně, jak to někdy můžeme vidět. To pak působí spíše komicky než bohabojně. Zkuste se někdy na začátku své modlitby pokřížovat takto: pomalu, od čela k hrudi, od levého ramena k pravému, tak, aby vás to celé „zahalilo“. Můžete pak zakusit, jak se díky takovému pokřížování může člověk soustředit.

Kristus na kříži, kaple fary, foto z rekonstrukce

PŘEČTĚTE SI

Následovat Krista

Myslím, že dílo **Čtyři knihy o následování Krista** augustiniána Tomáše Kempenského se nám do doby Velikonoční hodí přímo ideálně. Tato kniha je po Písmě svatém nejrozšířenější knihou na světě, přesto v ní nenajdeme nic „bombastického“ - jen čistou, prostou a upřímnou touhu po stálém hledání Krista.

Kniha poprvé vyšla již roku 1470 a od té doby se dočkává pro svou stále aktuální naléhavost nesčetných vydání v mnoha jazycích. Tak i my se můžeme v této postní době četbou přidat k mnohým, které kniha zvala a stále zve k pokornému a prostému následování Ježíše a k životu z jeho lásky.

V českém jazyce vyšla celá řada překladů, tento úmyslně volí jemně archaičtější sloh. Nicméně poselství, které nás může překvapit svou jednoduchostí, ale i přímočarostí, je přesto velmi zřetelné a stejně silné.

Čtyři knihy o následování Krista

Tomáš Kempenský;
279 str., Cesta 2001

<http://knihovna.atlasweb.cz>

Tomáš Pind'ák

TÝDEN FARNOSTI

PONDĚLÍ

7⁰⁰ mše sv.,
10⁰⁰ společenství seniorů
15³⁰ družina pro děti
na faře.
18⁰⁰ mše sv. pro rodiny
u sester

ÚTERÝ

6⁴⁵ mše sv. u sester,
17⁰⁰ mše sv., nešpory,
18³⁰ společenství
středoškoláků,
18⁰⁰ Net For God (po-
slední úterý v měsíci).

STŘEDA

odpoledne výuka ná-
boženství,
17⁰⁰ mše sv., nešpory,
18⁰⁰ společenství CHO.

ČTVRTEK

13³⁰ návštěva věznice,
17⁰⁰ mše sv., adorace Nej-
světější Svátosti,
19⁰⁰ společenství
přímlybné modlitby.

PÁTEK

9⁰⁰ návštěva nemocných
(první pátek),

17⁰⁰ křížová cesta,
mše sv., adorace (první
pátek)

18⁰⁰ modlitební spole-
čenství mladých.

SOBOTA

14³⁰ mše sv. v Domově
seniorů
15³⁰ večeradlo (1. sobota),
17⁰⁰ mše sv.

NEDĚLE

8⁰⁰ mše sv.,
9⁰⁰ zkouška scholy,
10³⁰ mše sv.,
16³⁰ křížová cesta,
17⁰⁰ mše sv.,
19⁰⁰ společenství kněží
(co dva týdny),
19⁰⁰ Večery chval (po-
slední neděle v měsíci).

MODLITEBNÍ
INTENCE

- za smír a odpuštění
mezi lidmi i národy
- za nemocné, opuštěné
a staré lidi
- za pracovníky působící
v misijních oblastech

- za dobré počasí a
hojnou úrodu

INFORMACE

01. 02. První pátek.
02. 02. První sobota,
večeradlo v 15³⁰.
06. 02. Popelční středa.
Začátek doby postní.
22. 02. Svátek Stolce sv.
Petra, apoštola.
01. 03. První sobota,
večeradlo v 15³⁰.
07. 03. První pátek.
15. 03. Slavnost sv.
Josefa, snoubence
Panny Marie.
16. 03. Květná neděle.
Začíná Svatý týden.
20. 03. Zelený čtvrtek.
21. 03. Velký pátek.
22. 03. Bílá sobota.
23. 03. Slavnost
Zmrtvýchvstání Páně.
Začíná doba
Velikonoční.
30. 03. 2. neděle
Velikonoční (Božího
milosrdenství).
Večery chval v 19⁰⁰.

31. 03. Slavnost
Zvěstování Páně.

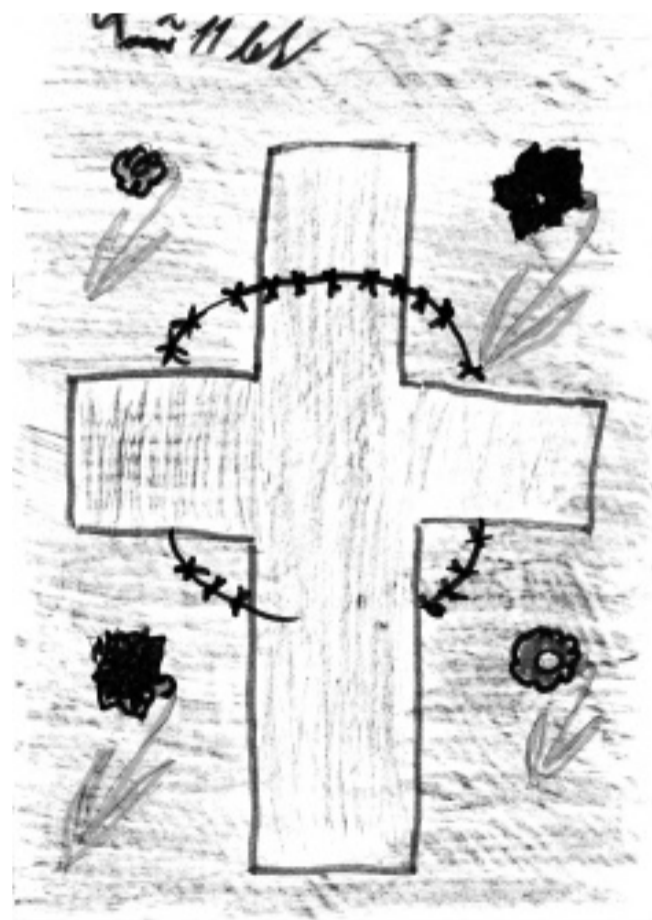
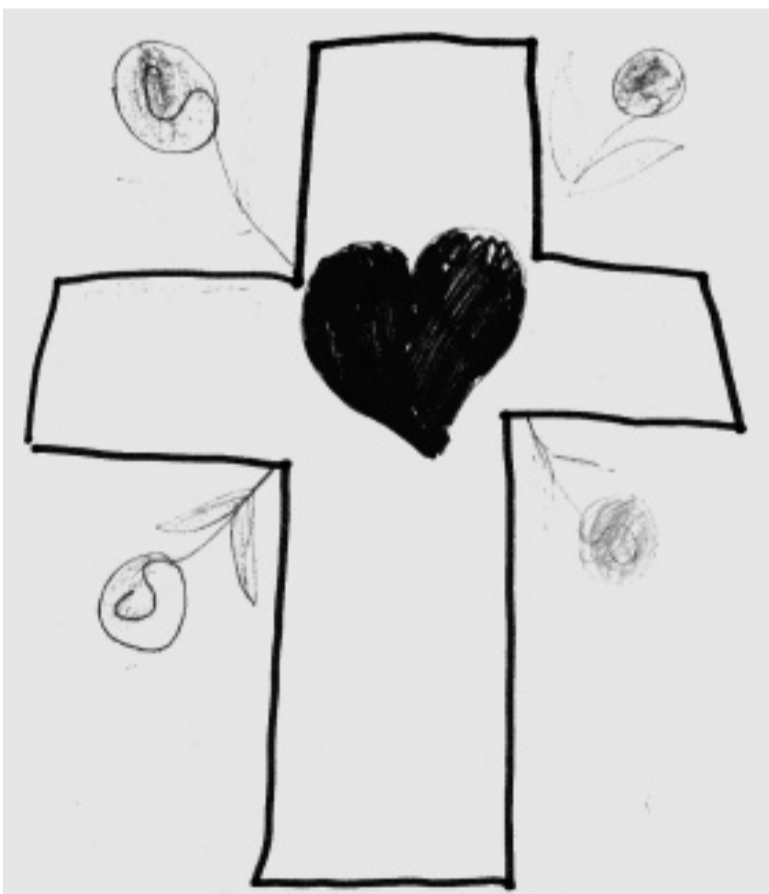
DUBEN:

02. 04. Sv Františka z
Pauly, poustevníka.
04. 04. První pátek.
05. 04. První sobota,
večeradlo v 15³⁰.
07. 04. Památka sv. Jana
Křtitele de la Salle,
kněze.
11. 04. Svatého
Stanislava, biskupa a
mučedníka.
19. 04. Výroční den
zvolení Papeže
Benedikta XVI.
23. 04. Svátek sv.
Vojtěcha, biskupa a
mučedníka.
25. 04. Svátek sv. Marka,
evangelisty
27. 04. Večery chval v
19⁰⁰.
29. 04. Svátek sv.
Kateřiny Sienské,
panny a učitelky církve,
patronky Evropy.

PŘÍVOZNÍČEK

Milé děti, v minulém
čísle Přívozníčku vám v
tajence vyšlo, že Ježíš je
naš ZACHRÁNCE.

Ježíš nás zachránil
svou smrtí na kříži a
svým zmrtvýchvstáním.
Tyto události si
připomínáme a
oslavujeme o
Velikonocích. Předtím
ale prožíváme období
příprav na Velikonoce.
Jak se toto období
jmenuje a kolik dní
trvá? A víte kdy
Velikonoce končí? Co
si připomínáme na
jejich konci?

Na tomto čísle spolupracovali:

Jan Košárek, Jiřina Müllerová, Tomáš Pind'ák, Bogdan Stepien.

Vydavatel: Římskokatolická farnost Ostrava-Přivoz - <http://privoz.farnost.cz>, bankovní spojení: 1643641359/0800.

Náklady na výrobu: 7,- Kč. Registrován u Ministerstva kultury ČR pod registračním číslem MK ČR E 14926.